

बहुकुटुंबितेति कश्यपस्य ॥ ६९ ॥ भार्यापवादः कृत्तिकास्वभिशपादिति भरद्वाजस्य ॥ ७० ॥ हीनवस्त्रत्वं गोतमस्य चमतं त्रिकौशेयं कुशारज्जुः तयानिर्वृत्तं कौशेयं पाटितसंधानं त्रीणिकौशेयानियस्मिन्

कश्यपवाच नैतस्येह यथास्माकं चत्वारश्च सहोदराः ॥ देहिदेहीति भिक्षंतितेन पीवाञ्छुना सह ॥ ६९ ॥ भरद्वाज उवाच नैतस्येह यथास्माकं ब्रह्मवं
धोरचेतसः ॥ शोको भार्यापवादेन तेन पीवाञ्छुना सह ॥ ७० ॥ गोतम उवाच नैतस्येह यथास्माकं त्रिकौशेयं च रांकवं ॥ एकैकं वै त्रिवर्षीयं तेन पीवाञ्छु
ना सह ॥ ७१ ॥ भीष्म उवाच अथ दृष्ट्वा परिब्राट्स तान्महर्षीन् शुना सह ॥ अभिगम्य यथान्यायं पाणिस्पर्शमथाचरत् ॥ ७२ ॥ परिचर्यां वने तां तु क्षुत्पती
घातकारिकां ॥ अन्योन्येन निवेद्याथ प्रातिष्ठंत सहैव ते ॥ ७३ ॥ एक निश्चयकार्याश्च व्यचरंत वनानिते ॥ आददानाः समुद्धृत्य मूलानि च फलानि च ॥ ७४ ॥ क
दाचिद्विचरंत स्ते वृक्षैरविरलैर्वृतां ॥ शुचिवारिप्रसन्नो दां ददृशुः पद्मिनीं शुभां ॥ ७५ ॥ बालादित्यवपुः प्रख्यैः पुष्करैरुपशोभितां ॥ वैदूर्यवर्णसदृशैः पद्मपत्रैरथा
वृतां ॥ ७६ ॥ नानाविधैश्च विहगैर्जलप्रकरसेविभिः ॥ एकद्वारामना देयां सूपतीर्थामकर्दमां ॥ ७७ ॥ वृषादभिप्रयुक्ता तु कृत्या विकृतदर्शना ॥ या तु धानीति
विख्याता पद्मिनीं तामरक्षत ॥ ७८ ॥ पशुसखसहायास्तु विसार्थं ते महर्षयः ॥ पद्मिनीमभिजग्मुस्ते सर्वे कृत्याभिरक्षितां ॥ ७९ ॥ ततस्ते या तु धानीं तां दृष्ट्वा विकृत
दर्शनां ॥ स्थितां कमलिनीतीरे कृत्यामूचुर्महर्षयः ॥ ८० ॥ एका तिष्ठसिका च त्वंकस्यार्थे किं प्रयोजनं ॥ पद्मिनीतीरमाश्रित्य ब्रूहि त्वं किंचि कीर्षसि ॥ ८१ ॥
या तु धान्युवाच यास्मिंसास्म्यनुयोगो मेन कर्तव्यः कथंचन ॥ आरक्षिणीं मां पद्मिन्या वित्तसर्वतपोधनाः ॥ ८२ ॥ ऋषय ऊचुः सर्व एव क्षुधा र्ताः स्मन
चान्यत्किंचिदस्ति नः ॥ भवत्याः संमते सर्वे गृह्णीयाम विसान्युत ॥ ८३ ॥ या तु धान्युवाच समयेन विसानीतो गृह्णीध्वं कामकारतः ॥ एकैको नाम मे प्रो
क्ता ततो गृह्णीत माचिरं ॥ ८४ ॥ भीष्म उवाच विज्ञाय या तु धानीं तां कृत्यामृषिवधैषिणीम् ॥ अत्रिः क्षुधापरीतात्मा ततो वचनमब्रवीत् ॥ ८५ ॥

कुशीफाले कुशारज्जुरिति मेदिनी रांकवं रंकोर्मृगविशेषस्य चर्मतदपि त्रिवर्षीयं अतिजीर्णं ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ परिचर्यां करिष्यामि कुर्वित्यन्योन्यमुक्तेत्यर्थः ॥ ७३ ॥ एकरूप एव निश्चयः कार्यं च येषां ते ॥ ७४ ॥
॥ ७५ ॥ ७६ ॥ उपतीर्थमवतरणमार्गः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ नामार्थद्वारा सामर्थ्यं ज्ञात्वा अस्माकं वधैषिणीयमिति विज्ञायेत्यर्थः ॥ ८५ ॥